بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

من هم متقابلاً این سالگرد فراموش‌نشدنی را به همه‌ی ملت ایران، مخصوصاً به خانواده‌های معظم و محترم آن شهدای عالی‌قدر، یك‌بار دیگر تبریك و تسلیت عرض می‌کنم. امیدوارم که خداوند به برکت خون این عزیزان، راه آنها را همیشه در این کشور و در میان این ملت، مستدام و پایدار بدارد.

درباره‌ی ماجرای غم‌انگیز و فاجعه‌آمیز هفتم تیر، ده سال است که همه‌ی ما حرف می‌زنیم. همه‌ی تعبیرها و تحلیلها و استنتاجها هم درست و مطابق با واقعیت یا لااقل نزدیك به واقعیت است ؛ از شخص امام بزرگوارمان (رضوان‌الله تعالی علیه) که اولین مطلب را در باب این حادثه و این شهدای عزیز و شخص مرحوم آیةالله شهید مظلوم بهشتی فرمودند، تا دیگر مسؤولان و گویندگان و نویسندگان. آنچه هم که گفته شده است، کتابها خواهد شد. لذا در اصل و تحلیل این حادثه، حرف تازه‌یی وجود ندارد.

بدیهی است که دشمن در آن مقطع حساس می‌خواست به این وسیله اگر بتواند، نظام را منهدم کند. شخصیت عظیم‌القدری مثل شهید بهشتی را از یك انقلاب گرفتن، شوخی نیست. تعداد کثیری از چهره‌های کارآمد و نام‌آور، وزرا، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مسؤولان قضایی و افراد مبارز سابقه‌دار فعالِ مخلصِ پاکباز این راه را از یك انقلاب گرفتن، کار کوچکی نیست. واقعاً اگر در هر نظامی چنین چیزی اتفاق می‌افتاد، ضربه‌ی غیرقابل جبرانی می‌زد و شاید آن نظام را منهدم می‌کرد ؛ اما در ایران این‌طور نشد.

آن رهبری الهی و بی‌نظیر، این ملت استثنایی و عظیم‌القدر، آن شعارها و آن شور انقلابی و آن معارف ترویج‌شده‌ی در میان مردم در طول مدت قبل و بعد از انقلاب، آن‌چنان این کشور و این انقلاب را مجهز کرده بود که این ضربه نتوانست کاری بکند. البته ضایعه‌ی بزرگی بود. مگر چند نفر امثال شهید بهشتی یا آن چهره‌های مبارز و آن افراد مخلص و پاکباز، در یك کشور و در میان یك ملت به ظهور می‌رسند؟ ضربه خیلی سنگین بود، ولی نظام ایستاد. ده سال هم از آن روز گذشته و شما دیدید که در طول این مدت، آن جنگ ویرانگر تمام شد و ملت از آن سربلند بیرون آمد. حوادث بزرگ و توفانهای منطقه‌یی و جهانی پیش آمد ؛ ولی این کشور و این ملت مثل کوه ایستادند.

همه‌ی دنیا خودشان را آماده کرده بودند که بعد از وفات امام و از دست رفتن این قلب حیاتبخش ملت، از این انقلاب، مرده‌یی، و از این ملت، موجود بی‌حس‌وحالی باقی بماند، تا آنها هر کاری که می‌خواهند، بکنند. این حادثه‌ی رحلت امام پیش آمد ؛ اما باز این ملت، هوشمندانه و زیرکانه، راهشان را تا امروز ادامه دادند.

در این ده سال خیلی حوادث پیش آمده که معمولاً برای یك ملت، این تعداد و این کیفیت حادثه، در ده سال پیش نمی‌آید. این‌که این ملت توانست این‌گونه مقاومت کند، چند علت داشت که در درجه‌ی اول، دست قدرت الهی و حمایت خدا بود. این شوخی نیست ؛ یك واقعیت است. امام از ته دل به این معنا اعتقاد داشتند و ما از ایشان مکرر شنیده بودیم. یك وقت ایشان صریحاً به من فرمودند که از اول انقلاب تا حالا، دست قدرتی را مشاهده می‌کنم که ما را پیش می‌برد و کارها را اصلاح می‌کند. آن بزرگوار مطلبی نزدیك به این عبارت را فرمودند که من عین جمله‌ی ایشان را یادداشت کرده‌ام.

خدای متعال هیچ‌وقت ملتی را بی‌حساب‌وکتاب حمایت نمی‌کند. این‌طور نیست که ما بگوییم حالا که خدا و قدرت الهی از ما پشتیبانی می‌کند، پس ما دیگر مسؤولیتی نداشته باشیم ؛ برویم و مشغول کار خودمان باشیم. نخیر، حمایت و دست قدرت الهی، به خاطر فداکاریهای شما، به‌خاطر خون شهیدان، به‌خاطر ایمان مردم، به خاطر صبری که ملت ما در مراحل مختلف از خودشان نشان دادند، به خاطر صدق این ملت در عشق به اسلام، به خاطر راهنماییها و خط روشن ارایه‌شده به وسیله‌ی آن مرد بی‌نظیر، و به‌خاطر حضور مردم در صحنه بوده است. اگر اینها را حفظ کردیم، خدای متعال باز هم از ما حمایت خواهد کرد.

آن نکته‌ی اصلی را که می‌خواهم عرض کنم، این است که استکبار که با اسلام و انقلاب اسلامی دشمنی دارد، همیشه و در هر زمان به شکلی درصدد فاجعه‌آفرینی است. همیشه هم کسانی را پیدا می‌کند که در این فاجعه‌آفرینی، ابزار و آلت دست او بشوند. یك روز منافقین را پیدا کرد که فاجعه‌ی شهادت رجایی و باهنر و فجایع دیگری را به وجود آوردند ؛ یك‌وقت هم رژیم عراق را پیدا می‌کند و جنگ هشت‌ساله را به وجود می‌آورد. بنابراین، در هر مقطعی استکبار و امریکا و سرمایه‌داران بزرگ بین‌المللی - که با همه‌ی وجود با اسلام و انقلاب اسلامی دشمن و مخالفند - ابزارهایی را پیدا می‌کنند.

در دنیا انسانهای بد و پست و گروههای فرومایه و خودفروخته کم نیستند. پس، دشمن همواره دشمن است و درصدد ضربه زدن ؛ ابزار هم همیشه در اختیار اوست ؛ یعنی ابزار لازم را برای ضربه زدن پیدا می‌کند. وظیفه‌ی ما در این میان، هشیاری و حفظ اصول و موازین انقلاب است ؛ این تکلیف ماست. مبادا کسی خیال کند که یك دوران، دوران این ضربه‌ها بود و تمام شد ؛ نخیر، اگر ما تا پنجاه سال دیگر هم غفلت بکنیم، دشمن مشت خودش را وارد می‌کند.

دشمن از اسلام و از این ملت سیلی خورده است. دشمن سفره‌اش در این کشور جمع شده است. در کشورهای اسلامی، سفره‌ی دشمن به جمع شدن تهدید می‌شود. الان ببینید در الجزایر چه خبر است. مردم الجزایر بالای پشت‌بامها می‌روند و الله‌اکبر می‌گویند. (1) این کار، کار چه کسی بود؟ این کار را اول‌بار چه کسی به مردم دنیا یاد داد؟ مگر امریکا و استکبار اینها را نمی‌فهمند؟ مگر فراموش می‌کنند؟ این ملت به همه‌ی ملتهای دنیا، بخصوص به مسلمانان یاد داده که راه مقابله با استکبار و اردوگاه دشمن بشر چیست ؛ این را که آنها فراموش نمی‌کنند.

اگر بخواهند با موج حرکتی که ملت ما انجام داده، مقابله کنند، راهش آن است که این ملت را از میدان خارج کنند و به او ضربه بزنند. پس، تا پنجاه سال دیگر هم که باشد، استکبار از ضربه‌زدن منصرف نیست. ما باید هوشیار باشیم و فریب نخوریم. ما باید تحت تأثیر تبلیغات دشمن قرار نگیریم. ما باید ایمانمان را به نظام اسلامی از دست ندهیم ؛ چون وقتی دشمن می‌خواهد ضربه وارد کند، اول پایه‌های ایمان مردم را متزلزل می‌کند، تا بتواند ضربه را خوب وارد کند.

یادتان است که مدتی به وسیله‌ی همین لیبرالها و آن روسیاه فراری (2) و منافقین پست در همین تهران سر چهار راهها، ضد نظام و ضد امام و ضد این ملت و ضد سیاستهایی که جمهوری اسلامی داشت، تبلیغات می‌کردند؟ برای این‌که ایمان مردم را متزلزل کنند، تا بتوانند در وقت خودش ضربه را وارد کنند. همیشه از این کارها می‌کنند. مواظب باشید ایمان شما را متزلزل نکنند.

الان منافقین در بغداد و سایر شهرهای عراق، به عنوان عمله‌ی مزدور رژیم صدام کار می‌کنند! می‌روند شهرهای کردنشین را سرکوب می‌کنند! می‌روند عربهای شیعه‌ی جنوب عراق را قتل‌عام می‌کنند! این منافقین، ده سال، یازده

سال قبل، در همین تهران تبلیغات ضد جنگ داشتند و می‌گفتند که چرا با عراق می‌جنگید ؛ اما امروز کارشان به این‌جا رسیده است! اینها تصادفی نیست ؛ این یك سیاست است که از آن‌جا شروع می‌شود، به این‌جا ختم می‌گردد.

ملت ما باید به هر حرفی که گفته می‌شود، با روشن‌بینی نگاه کند، تا فریب نخورد. این ملت تا زمانی که هوشیار و باایمان و علاقه‌مند به این انقلاب و دلباخته‌ی نظام اسلامی است، و تا هنگامی که با مسؤولان این نظام پیوسته و متصل است، آن ضربات و آن مزدوران هیچ کاری نمی‌توانند بکنند. همان‌طور هم که امام فرمودند، امریکا و غیر امریکا هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند.

امیدواریم که خداوند به برکت خون این شهدا و بقیه‌ی شهیدان عالی‌قدر و عزیز ما، روزبه‌روز این ملت را از فضل خود برخوردارتر و پایدارتر و بیشتر مشمول برکات خود قرار بدهد، و روح مقدس این عزیزان را با اولیای خودش محشور کند.

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

---

1) به دنبال پیروزی چشمگیر جبهه‌ی نجات اسلامی الجزایر در دور اول انتخابات پارلمانی این کشور، ملت مسلمان الجزایر به منظور ابراز تمایل قلبی خود - که استقرار حاکمیت اسلامی در آن کشور بود - با سر دادن فریادهای الله‌اکبر، این پیروزی را جشن گرفتند. ولی دیری نگذشت که ژنرالهای‌ارتش الجزایر با لغو نتایج انتخابات پارلمانی، به قلع و قمع اسلامگرایان پرداختند، که هنوز پس از گذشت شش سال، بحران الجزایر ادامه دارد.
2) ابوالحسن بنی‌صدر